

Ziemas pasaka

Pirmā diena Kaziena krastā pie Dienvidu līča. Pēdējie miglas-vāli rīta saulē.

Svētā Kaziena ezerā

Julians Jurkevics,
Vācijas Imperial Fishing komandas dalībnieks

Ir 2014. gada decembris. Vācijā ir slapjš, auksts, pelēks un vienkārši neciešams. Es aizveru aiz sevis Imperial Fishing durvis, ievelku dziļi elpu un sāku domāt par savu drīzo piedzīvojumu Francijas Rivjērā. Beidzot mums ir veselas divas brīvas nedēļas, pietiekami daudz benzīna bākā, kaut kur starp visu pārējo inventāru sešas pudeles vīna un saulesbrilles! Nekas nevar būt labāks par došanos no Vācijas ceļā uz Rue de Soleil (Saules ielu).

Līdzīgi kā citas reizes mēs dodamies ceļā bez īpaša plāna kabatā. Vienīgā skaidrība ir tā, ka paliksim Rivjērā un meklēsim labu laiku. Prognoze nesola neko citu kā sauli un tikai sauli, un mēs ar Aleksī čakli dedzinām kilometrus ceļā uz viņa vecāku māju piekrastē. Viņš tajā ir uzaudzis, un mēs to allaž izmantojam kā bāzes staciju saviem dienvidzemju piedzīvojumiem. Pa ceļam mums, protams, ir stundām brīva laika diskusijām par to, kuros ūdeņos laime būtu jāizmēģina vispirms. Un jau atkal un

atkal mēs domām atgriežamies pie Svētā Kaziena ezera (Lac de Saint Cassien). Pie Kaziena, kas pēdējos gados ir kļuvis krietni klusāks. Jau gadu tur pastāv aizliegums nakts maksķeršanai un nometnes ierīkošanai, kas ir aizbiedējis lielu daļu maksķerņieku. Es savukārt cenšos izprāt, kāda varētu būt zivju reakcija uz sarukušo ķērāju presingu. Es Kazienā atceros allaž pārpildītu – lai kurš gads un kurš mēnesis tas būtu, tur vienmēr ir bijis pilns ar karpiniekiem. Šobrīd tur vajadzētu būt jūtāmam pamati-

Mūsu PVA maisiņi ar Imperial Baits Carptrack Explosive Stickmix un Osmotic Spice boilas sasmalcinātas lielos gabalos. Viss ūdenī šķīstošs, ļoti salds un spilgtās krāsās – ideāli ziemas copei.

gam boilu, tīģerriekstu un tamlīdzīgas barības deficītam. Varbūt mūsu boilas zivīm noraus jumtu – tā es prātoju un sapņoju par arvien lielākām un lielākām karpām savā uztveramajā tīklā – patiekami. Pēc ierašanās Aleksa bērniņas mājā mēs aši sazortējam visu inventāru tā, lai ņemtu līdzīti tikai nepieciešamo. Visam ir jābūt sagatavotam ātrām un isām dienasgaismas sesijām. Par laimi, Aleksim ir laivas piekabe, kurā mēs varam pārvadāt savu piepūšamo laivu un arī daļu inventāra. Visam jānotiek

KARPU LIETAS

Ēsmas iepakojām Imperial Baits Carptrack Liquid-Powder Paste miklā, un tas deva copes.

pēc iespējas operatīvi, jo ziemas diena tomēr ir ļoti īsa. Kad visas mantas sakārtotas, ir laiks nedaudz atpūsties, uzcept lielisku steiku, papildināt to ar pāris dzērieniem un izbaudīt pēdējo nakti normāla miega. Loģiski – ieplānotā ļoti agrā ceļšanās izpaliēk. Laikam ir jau ap deviņiem, kad mani uzmodina abu manu suņu slapjās mēles. Atverot durvis uz balkonu, sejā ietriecas briljantspoži saules stari. Tomēr patiekami būt sveiktam šādā veidā! Debesis neviena mākonīša, un tajā brīdī man negribas būt nekur citur kā tikai tūkstoš stāstu ezera krastā. Izpētot ezeru, mēs neatrodam nevienu maksķerņieku! Es laikam sapņoju – izberzēju acis, bet tā nu tas ir – absolūti neviena. Ezers pasakaini skaists un kluss, tādu es nekad iepriekš to neesmu redzējis. Pēdējie miglas vāli vēl ceļas no spogulim līdzīgās ūdens virsmas. Uzreiz arī var pamanīt, ka limenis strauji kritās, nakts laikā tas kļuvis zemāks vismaz par 20 centimetriem, par ko liecina slapjā dubļu līnija piekrastē. Mēs pārbaucām no pēdējā tilta uz Rietumu līci. Tas ir pilnībā izžuvis, tikai maza upīte vijas cauri pa vidu. Kā parasti es pamēģinu sevi iztēloties Kaziena karpas vietā – kur es šādos apstākļos gribētu atrasties? Protams, drošības labad es kustētos uz visdziļākajām vietām, prom no seklā Dienvidu un Rietumu līča uz centru un Ziemeļu līci. Pirmajā dienā mēs meklējam laimi Dienvidu līča mutē cerībā noķert kādu ceļojošo zivi, bet nekā. Mana eiforija par karpju bariem, kurām manas boilas norau-

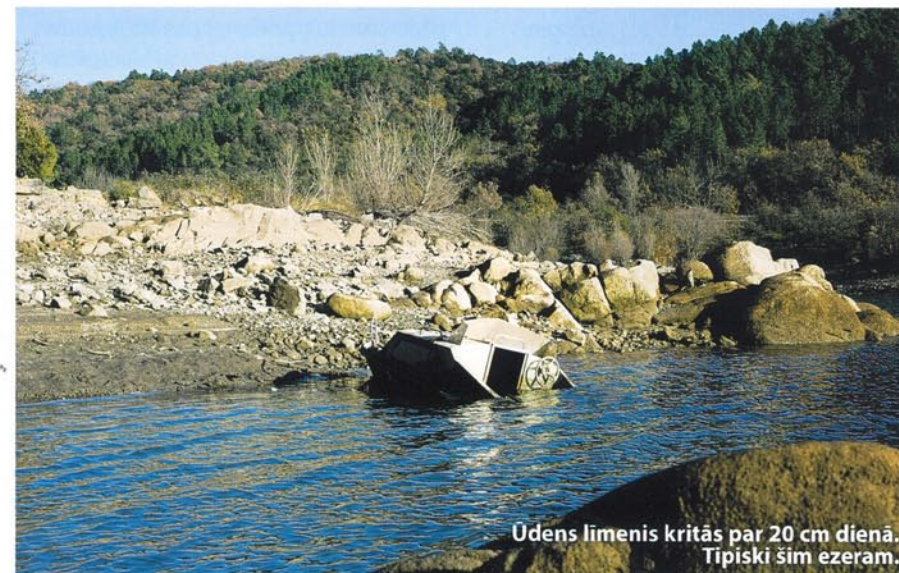
Pirmā lielā Kaziena karpā, 18 kilo, 3,5 m dziļumā pie zālēm, IB Fishboilie!

Ar Imperial Baits Carptrack Amino Complex Powder visas Carptrack piedevas ir vienā traukā. Vairs nav jāstaipa līdzīti kaudze trauciņu un pūdelīšu.

jumtu, ar katru krastā nosēdēto stundu plēn aizvien bālāka. Tas šādos izbraucienos ir visriebīgākais laiks – līdz pirmajai copei. Tad parasti tiek sastrādāta kaudze muļķību, maksķerēšana nepareizā dziļumā, uz nepareizām ēsmām, ar nepareizu iebarošanas daudzumu un tā tālāk. To visu allaž pavada strīdi par to, kā un ko labāk darīt, un allaž ir kāds, kas ir pārliecināts par taktikas pareizumu, kamēr pārējie to kritizē un cenšas mainīt – pat tad, ja esat tikai divi vien. Tā notiek līdz pirmajai zivij, pēc tās pārliecība atgriežas, pieaug, un pamazām viss ieiet savās sliedēs. Un tad jau var gaidīt pašu galveno – lielo! Pazīstama aina, vai ne? Lai ātrāk tiktu galā ar sākuma grūtībām, mēs nākamo dienu nolemjam doties uz Ziemeļu līci, uz mūsu saulaināko mērķa

punktu, kurā vienmēr ir lielas iespējas sagaidīt rezultātu. Palikt tukšā tur ir praktiski neiespējami, jo šejienes akmeņu krājumos rezervē ir tūkstošiem karpju. Atrast zivis ir viegli, jo tās visu laiku kustas iekšā un ārā. Plāns nostrādā arī šoreiz, un pirmās Kaziena mazulis ir tiklīdz. Sākot mazulis, es tā arī patiešām domāju, jo šai ezera daļā tiek ķertās mazākās ezera iemītnieces, lai gan laiku pa laikam gadās arī kārtīgi milzeņi. Piemēram, karpju lēdija Bernadete, kas pēdējos savas dzīves gados šeit tika noķerta vairākas reizes. Mans kolēģis un draugs Damjens Simonelli, kas tepat netālu dzīvo, mēdz teikt, ka beigt savu dzīvi vecās Kaziena karpas peld uz ziemeļiem. Izskatās, ka tā tiešām varētu būt... Mēs ķeram karpas no 10 līdz 16 kilogramiem, un iesākumam tas ir okei. Tomēr gribas tikt pie kā krietni lielāka, bet vieta tam ir absolūti nepiemērota. Ir jāizstrādā jauns plāns, arī tāpēc, ka mūsu komandas biedrs Breds, amerikānis, kas jau 20 gadus dzīvo Vācijā, ieradās uzreiz pēc Ziemassvētkiem, bet mūsu pašreizējā punktā noteikti nepietiks vietas 12 kātiem. Par savu jauno vietu mēs izvēlamies Rotkehlchenplatz Ziemeļu līča galā. Šeit, pašā galā, ietek lielākā ezera barojošā upe,

Ūdens limenis kritās par 20 cm dienā. Tipiski šim ezeram.

atnesot daudz svaiga kalnu ūdens, tāpēc no rītiem te ir stipri liela migla. Ūdens temperatūra ir nedaudz augstāka, varbūt tikai par kādu grādu, bet komplektā ar svaiga ūdens pieplūdumu tas varētu nozīmēt ideālus apstākļus karpām. Veiksmīgs mednieks tādus pamana un pareizi novērtē. Pirmo dienu *Rotkehlchen* rajonā mēs pavadām, tikai un vienīgi meklējot karstos punktus un iebarojot tos ar pāris saužām 24 mm *Imperial Fish* boilu. Process aizņem praktiski visu dienu, un ūdens virsmas pētīšanai daudz laika neatliek. Mana pieredze rāda, ka vietās ar lielu makšķernieku spiedienu efektīvi ir pirmajā dienā nodarboties tikai ar barošanu, auklu ūdenī neiemērcot vispār. Bieži vien vecās pieredzējušās karpas apstaigā savus zināmos punktus un apskata, kas tur notiek, un tikai nākamajā

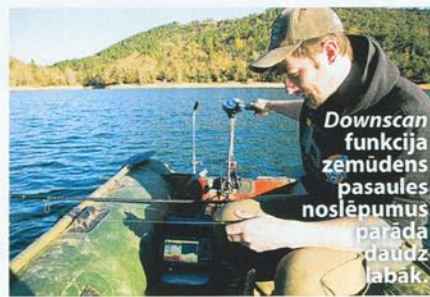
Damjens Simonelli un viņa vienpadsmitā 2014. gada zivs virs 25 kg.

Zivs, ko pirms stundas tiku redzējis eholotē, – tīrs Kaziena zelts 20 kg svarā.

vai aiznākamajā dienā atgriežas baroties. Ja uz grunts viss ir pa vecam, ar zināmu veiksmes piedevu ir iespējams, ka arī āķa ēsma nokļūs mutē. Šis specifiskās teorijas dēļ es nereti iesāktajos punktos papildus barību nedodu un neaiztieku ieliktais makšķeres veselas divas vai trīs dienas. Protams, šoreiz Kazienā tā rīkoties nevar, jo esam likumpaklausīgi, tāpēc visus kātus satinam tieši septiņos vakarā. Tikai vēlāk saprotam, cik fatāla kļūda tā ir. Pirms tam bieži pēc trīs dienu makšķeres noturēšanas ūdenī ir sekojusi cope, un allaž tā bija krietna izmēra zivs. Esmu dzirdējis arī par makšķerniekiem, kas vairākas dienas tur boilas spainī ar ezera ūdeni, lai tās izskatītos vecākas. Godīgi sakot, pats gan šo taktiku tā arī neesmu pamēģinājis. Makšķerēšana ir iegājusi zināmā rutinā, un iekšējais pulkstenis ziņo, ka nedēļa jau ir apkārt. Mēs agri esam gultās un agri ceļamies, lai sagatavotu laivas un dotos uz *Rotkehlchenplatz*, lai jau iepriekšējā dienā

sagatavotos kātus ātri saliktu izvēlētajos punktos. Tā, pēc plāna darbojoties, mēs jau otrajā dienā esam tikuši pie normāla izmēra karpas, kas svarus apstādina pie 18 kg atzīmes. Vēl dienu iepriekš tikai pēc 3 stundu gaidīšanas uz kāta, kas tika vienkārši iemests no krasta ar vienkāršu PVA maisiņu, Breds tika pie pirmās Kaziena pērles – skaistas spoguļkarpas – vienkārši neticami! Ar laiku mēs ielāgojam, ka karpas barojas absolūti līdzinās vietās un ka visi kāti, kas izvietoti dziļāk par sešarpus metriem, ir totāli bezcerīgi. Strādā plaši un ļoti mazā daudzumā izkaisītas *IB Carptrack Fish* un *Banana* boilas plus glioti sapakoti PVA maisiņi ar sasmalcinātām boilām, sāļajiem riekstiem no lielveikala un krietnu devu *Imperial Baits Carptrack Amino Complex*. Tas viss darbojas 3–5 m dziļumā pa visu mums pieejamo plakano liča teritoriju. Līdz trešajai dienai... Es skaidri atceros, cik grūti bija šai agrajā

Downscan funkcija zemūdens pasaules noslēpumus parāda daudz labāk.

un aukstajā rītā –10 grādos ar apledojušu piepūšamo laivu izvietot ezerā makšķeres. Cimdu man nebija, un jau pēc pirmā kāta ielikšanas es vairs nejutu pirkstus. Airu rokuri bija ledusauksti, aukla uz spolēm bija sasalusi, un laivas beņķi klāja 2 cm ledus. Tomēr mans mednieka instinkts neļāva atslābt, un arī otro kātu es pamanījos nolikt uz pareizā plato. Breda superīgā eholote ar *Downscan* funkciju (manējā atdeva galus jau pirmajā dienā) uzrādīja zivi 5,5 m dziļumā. Ne kā parastās eholotes, kas zivis attēlo vilnišu formā, *Downscan* funkcija viņas parāda dabiskajā formā. Es nespēju noticēt savām acīm, bet es tiešām to redzēju aizpeldam gar zemūdens kanti. Klusām ielaidu makšķeri un izmētāju barību plašā teritorijā tai apkārt. Jau pēc stundas bija cope, un mēs pacēlām 20 kilogramus tīra Kaziena zelta – lieliski! Katru dienu mēs esam tikuši pie vienas vai divām zivīm, un, pēc Damjēna domām, šai vietai un šim gadalaikam tas ir ļoti labs rezultāts. Pavadījis dienu kopā ar mums un krietnu devu pārtikas un viņa, viņš pārceļas pārsimts metru tālāk, lai pamakšķerētu viens. Jau pirmajā dienā viņam piesakās tā gada vienpadsmitā zivs virs 25 kg – neticami! Tas

Kaziena Lielā 28 kg svarā, tieši 1. janvārī.

tiek attiecīgi atzīmēts, un nav arī iemesla neuztaisīt vienu komandas bildi. Mums liekas, ka šī būs ziemas pasakas lielākā zivs, tomēr stāsta beigās vēl nav uzrakstītas. Damjēns uzaicina mūs uz savu Jaungada balli franču stilā. Milzīgs ugunskurs, lielisks bārbekjū, patikams dūms, svaigi ķertas grilētas jūras veltes. Relaksēta noskaņa un jauki cilvēki padara vakaru par izdevušos. Nākamā rīta cope sākas nedaudz vēlāk, kā ierasts, un ar paģirām, tomēr viss process jau ir ielāgots. Un ap pusdienlaiku paņēmu! Uzvaras sauciens satricina pusi ezera, jo Aleksis ir pacēlis vienu no skaistākajām Kaziena Lielajām. Damjēns to pēdējo reizi tika redzējis 27 kg izmērā, bet nu jau tā sver 28 kg un guļ mūsu priekšā uz matraciņa. Kas par momentu, nebeidzams prieks un zosāda pa visu ķermeni! 1. janvāris, Aleksa personiskais rekords, un tas viss pie svētā ezera – mums ir iemesls ekstāzei un svinēšanai – par draudzību un par labi pavadīto laiku. Ir ceturtdiena, un piektdienai ir jābūt mūsu pēdējai dienai. Pamazām satumst, un klusībā ceram uz vēl kādu copi. Te pēkšņi no aizmugures: *Bonjour, guard peche*.

Garastāvoklis nomainās vienā sekundē. Ir mazliet pāri septiņiem vakarā, un mūsu kāti joprojām ir ūdenī! Cenšamies likumsargiem ieskaidrot, ka katru vakaru ietinam kātus precīzi septiņos, sakrāmējam mantas un dodamies prom, bet tas nelīdz. Mūs pasludina par ļaunajiem nakts copmaņiem un attiecīgi arī izturas. Saskaņā ar datiem saule šeit rietot 17:22. Pielieciet vienu stundu un sanāk 18:22... Okei, mēs esam mazliet pāri laika limitam, bet šajā pēdējā stundā mums ir visvairāk copju. Žandarmuprāt, mūsu kātiem krastā bija jābūt jau piecos, un nekādas iebildumus tie dzirdēt negrib. 135 eiro par nakts makšķerēšanu no personas (šāds sods ir arī Ziemeļfrancijā) un pavēste ierasties tiesā. Kad un kur jāierodas – mums nav ne jausmas. Par laimi, inventārs netiek konfiscēts, tomēr aprakstīts un safotografēts gan. Mēs tiešām nebijām gaidījuši ko tādu no brīvprātīgajiem kārtības sargiem un esam pārsteigti par viņu spēka un dusmu izrādīšanu. Kazienā mēs pametām dienu agrāk, nekā plānots, bet ir absolūti gana. Ir laiks aizvērt šīs ziemas pasakas pēdējo lappusi. Līdz nākamajai reizei. ●

Ļoti nedaudz iebarošanas plašā teritorijā – tā bija vienīgā strādājošā taktika.

imperial baits

max nollert®

Latvijā no 2015. gada

Jautājiet labākajos copes veikalos!
Informācija mazumtirgotājiem:
e-pasts: info@imperial-baits.lv
tel. +371 29106170